

CALANDA

Ets el lloc que em va veure créixer. Els teus camins de terra i pedra mai els podré oblidar. La casa on passo els estius i vaig jugar a pilota. Com no enyorar aquesta olor de terra mullada, els teus costums i alegries.

Em sento feliç a la ciutat, mes no m'oblido del meu poble, ja que aquí vaig conèixer la meva millor amiga.

Camins de terra sense por, portes obertes amb seguretat, finestres sense tancar, camins llargs cap als teus camps plens d'oliveres i presseguers , aquests carrers, les placetes on la meva gent arriba cada festiu i algun cap de semana.

És la meva segona casa. M'encanta la llibertat que hi ha a cada racó del meu poble, per desgràcia no en tinc tanta aquí a la meva ciutat. Cada estiu és més insuperable a l'anterior. Cada any és diferent i això el fa especial sobretot amb la meva petita família d'amics i amigues que sempre hi seran. Sempre seràs el meu poble estimat.